СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 46. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 26-го ЛЮТОГО 1949. — No. 46. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 26, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ТРУМАН ЗАПОВІДАЄ ПОЇЗДКУ ДЛЯ ПІДТРИМКИ СВОЄЇ ПРОГРАМИ

Вашингтон, 24. лютого. — Президент Труман заявив, що він готовий поїхати до різних околиць країни на агітацію за переведення в життя своєї передвиборчої програми, проти якої тепер підняли голову представники „спеціяльних інтересів".

— „Як ми будемо постійно подавати народові повні інформації," — сказав президент, „я певний, що нарід підтримає конгрес і президента в їхній боротьбі проти спеціяльних інтересів". — Ці заваги виявив през. Труман у своїй промові до демократичних провідників зібраних на обіді з нагоди свята Джеферсона - Джексона в готелі Мейфлавер. Після того він поїхав ще на зібрання демократів в готелі Статлер, де демократи уладили обід для святкування перемоги при виборах в листопаді.

Президент передасть конгресові плян суспільного здоровя.

Президент Труман виявив, що впродовж кількох тижнів передасть конгресові плян обовязкового забезпечення здоровя. В його програмі є точки про лікування людини і про фінансове забезпечення на випадок недуги. За словами Трумана програма буде така ясна, що не буде сумніву, про що йдеться.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ БЮДЖЕТ В АМЕРИЦІ — ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ.

Вашингтон. — Комуністи в Америці обрахували свої видатки на десять мільйонів долярів на біжучий рік. Вони потребують цих грошей на комуністичну пропаганду, на викликування страйків, на втримування підземного апарату при призбируванні матеріялів і т. п. цілей. Таку оцінку подають експерти, які досліджують большевицьку діяльність і збирання гроша на покриттям коштів оборони в процесі проти комуністичних провідників. Обраховують, що оборона коштує $10,000 денно і ці гроші мусять призбирати комуністичні організації між своїми однодумцями. Досі стягали комуністичні провідники такі фонди від робітничих юній як партійний податок, а тепер вони домагаються такого податку головно від різних інтелектуалів, які попали в їхні сіти.

БОРОТЬБА ЗА ЗМІНУ ІМІГРАЦІЙНОГО ЗАКОНУ БУДЕ ЙТИ ДАЛЬШЕ.

Атлантик Сіті, Н. Дж. — Сенатор Гавер МекГрат, предсідник Краєвого Демократичного Комітету виявив зовсім ясно, що адміністрація президента Трумана буде дальше вести боротьбу за зрівнання громадянських прав і за поширення закона про іміграцію з європейської скитальщини. Про ці справи говорив сенатор на сьомій конференції Жидівського Комітету Праці, до якої то організації належить пів мільйона членів. На конвенції відчитано привіт президента Трумана, в якому він пригадує на потребу освідомлювання людей про загрозу збоку тоталітарних режимів.

МОРС І АЙВЕС ПРАЦЮЮТЬ НАД НОВИМ РОБІТНИЧИМ ЗАКОНОМ

Вашингтон. — Впродовж теперішнього тижня серед конгресових кол почалися конференції для складення нового робітничого закону на місце закону Тефта-Гартлія, коли б так його скасували. Републиканці делеґавули від себе двох сенаторів для опрацювання начерку майбутнього закону, а це сен. Ірвинга М. Айвеса з Ню Йорку і Вейна Л. Морса з Ореґону. Вони надіються теж співпраці сен. Тефта. Загальна думка між републиканцями така, що новий закон буде компромісом і піде „посереднім шляхом" між двома скрайностями.

ОБОВЯЗКОВА ІНСПЕКЦІЯ АВТ У СТЕЙТІ НЮ ЙОРК.

Олбені, Н. Й. — Після кількарічних студій спільна стейтова законодатна комісія найшла спосіб, як запобігати хоч у частині автомобілевим нещастям. Тому, що багато припадків повстає внаслідок старости авта, комісія прийшла до висновку, що треба заряджувати обовязкову провірку стану кожного авта знавцями. В цій справі буде внесений законопроєкт в леґіслятиві. Стейтові інспектори будуть їздити по шляхах і будуть мати право затримати кожне авто, запідозрене в якійсь недостачі. Така інспекція існує вже в деяких стейтах.

РОБІТНИКИ В ПІДПРИЄМСТВІ ЕДІСОНА ЗГОДИЛИСЯ ВИЙТИ НА СТРАЙК.

Ню Йорк.— Переговори між управою підприємства Консолідейтед Едісон Компані в Ню Йорку й юнією Ютиліті Воркерс оф Америка розбилися і тому управа юнії зарядила голосування між членами, чи вони схильні вийти на страйк на підтримання своїх домагань. Понад 90 відсотків робітників рішили вийти на страйк. Міжтим посадник міста хоче перебрати на себе посередництво для недопущення до страйку. Консолідейтед Едісон постачає електричного струму для підземних залізниць, для освітлювання домів, готелів і різних фабрик. Коли б так прийшло до страйку, тоді устане всякий рух і праця в більшій частині міста Ню Йорку. Усіх членів юнії нараховують 15,000. Страйк мав би початися наступного вівтірка.

ПОНАД ДВА І ЧВЕРТЬ БІЛЬЙОНА ЗВЕРНЕНИХ ПОДАТКІВ.

Вашингтон. — Впродовж біжучого скарбового року звернено досі $2,297,542,000 з вплачених федеральних податків. Найбільший зворот дістало підприємство виробу літаків Кортис-Врайт, а по нім підприємство виробу фільм, Дарила Занука. Оба підприємства дістали по $32,000,000. Попереднього року дістав Занук звороту $174,973, а Кортис-Врайт $35,123,401. Менші підприємства дістають менший зворот, одначе загальна сума доходить до більйонів долярів.

Хоче викликати всесвітній рух за збереження почви

Канзас Сіти, у стейті Мизурі. — Організація Обєднаних Держав перемінилася на товариство для теоретичних дискусій в такому часі, коли людству грозить недостача земельної почви і коли вона повинна почати рух за консервацію землі й продукцію харчів по цілому світі — таку думку обговорив на зібранні Товариства Плекання Худоби д-р Милтон С. Айзенгавер, предсідник Стейтової Колеґії Канзас. Він звернув увагу на зріст населення і на постійне зменшування плодючої землі. Він сказав, що консервація землі „це єдина програма, для якої ми всі можемо працювати разом, бо це є програма миру". Така програма може хоч до деякої міри призвести до порозуміння між народами світу, переконував професор. Він теж пригадав, що першу відповідальність мають американці, наперед за „втримання ладу в своїй хаті", а потім за поширення по світі науки, яку вони виплекають у себе.

ПРЕЗИДЕНТ ВІРИТЬ, ЩО ВІДБУДОВА ЕВРОПИ СКІНЧИТЬСЯ ПЕРЕД 1952 Р.

Вашингтон. — През. Труман заявив, що Плян Маршала мусить бути продовжений, доки економічне видужання Европи не буде запевнене. Однаке він остеріг кореспондентів на пресовій конференції, що підмоги для Европи не можуть іти в безконечність. Він самий вірить, що Адміністрація Економічної Кооперації сповнить свою програму ще перед 1952 р. На біжучий рік Великобританія дістала $1,239,000,000, на наступний рік вона дістане $940,000,000 з Пляну Маршала.

АРГЕНТИНА ГЛЯДИТЬ ЗА ПІВ БІЛЬЙОНА ПОЗИЧКИ В З.Д.А.

Вашинґтон. — Арґентина прийшла до висновку, що їй потрібно $500,000,000 на здійснення своєї економічної програми й тому звернулася до своїх приятелів в Злучених Державах, щоб вони вистаралися їй позичку на таку суму. Арґентинський уряд надіється, що дістане $150,000,000 від одного банку в Ню Йорку, а решту з Експортово-Імпортового Банку. Для запорук сплати Арґентина обіцяє переміну своєї економічної політики в тому напрямку, щоб її продукти могли бути продавані на міжнароднім ринку по цінах прийнятих у світі.

ПОМЕР УКРАЇНЕЦЬ-ЛІКАР ЗІ СКИТАЛЬЩИНИ ПЕРЕД ОБНЯТТЯМ СТАНОВИЩА.

Торонто, Канада. — Впродовж 10 місяців працював як нічний сторож у гаражі д-р Іларій Федейко, український спеціяліст недуг очей, носа й горла. У тому часі він приготовлявся до лікарського іспиту, як цього вимагають закони провінції Онтеріо від нових імігрантів. Він мав уже обняти становище лікаря в Ментальним Шпиталі Онтеріо, але несподівано помер 21. лютого. Він мав чотири медичні докторати з краківського й віденського університетів. Д-р Федейко народився 1900 р. в Угринові, пов. Сокаль. Західна Україна, брав участь як доброволець в боротьбі УГА, на еміграції працював в Українськім Червонім Хресті, а потім в міжнароднім Ч. Х.

89 УКРАЇНЦІВ ПРИЇЖДЖАЄ СТАРАННЯМ З.У.А.Д.К. НА МАРІН ШАРК

Филаделфія, 25 лютого. З канцелярії ЗУАДКомітету повідомляють, що в транспорті нових імігрантів, що приїжджають на пароплаві Марін Шарк до порту в Ню Йорку дня 1-го березня, є 89 українців, які приїжджають старанням цього Комітету. Поіменний список цих українців поданий в цьому числі „Свободи" на стор. 4.

ЗБРОЙНА ДОПОМОГА ЗАПЕВНЕНА В АТЛАНТИЙСЬКІМ ПАКТІ

Вашинґтон. — Останній, а мабуть і кінцевий проєкт п'ятої статті пропонованого Північно-Атлантийського Оборонного Пакту згадує спеціяльно про можливість уживання збройних сил для оборони цілої Північно - Атлантийської спільноти. З достовірних джерел сповіщають, що останній текст згаданої статті є такий сильний, як і первісний начерк, зладжений Ловетом. У ньому було сказано, що країни, які підписали пакт, „почнуть військові й інші діяння" на випадок збройного нападу проти будь-якої з договірних країн.

Процес за „шпигунство" проти духовників в Болгарії

УРЯД ТВЕРДИТЬ, ЩО ВСІ 15 ОБВИНУВАЧЕНІ „ПРИЗНАЛИСЯ" ДО ВИНИ

Софія, 25 лютого. Сьогодні рано тут перед окружним судом починається процес проти 15 протестантських проповідників, обвинувачених за „шпигунство" в користь Америки і Британії, за „змову проти уряду", за протизаконні грошеві трансакції і тим подібні злочини, за які недавно суджено теж кардинала Міндсенті в Будапешті. Вчора, напередодні судової розправи, болгарський комуністичний заступник міністра справедливости, Ангель Тімев, відбув пресову конференцію, намагаючись вробити відповідну „атмосферу" перед судом. Тімев рівночасно предложив цілий ряд „документів", що мали б потверджувати вину підсудних, головно їх рукописів, включно до „власноручно" підписаних зізнань, в яких вони „признаються" до вини та потверджують всі видвигнені проти них закиди. Тімев заявив, що 15 обвинувачених, які творили Верховну Раду Об'єднаних Протестантських Церков в Болгарії, відповідатимуть перед трибуналом, зложеним з трьох суддів і двох правників. Судова розправа триватиме щонайменше десять днів. На розправу покликано цілий ряд свідків, включно з бувшим міністром закордонних справ, Юрієм Кулішевим. Тімев в дальшому заявив, що всі обвинувачені просили признати їм злагіднюючі обставини та видати лагідні вироки і що вони обіцяють поправитися. Суд в Софії, подібно як недавній суд над кардиналом Міндсенті, став міжнародною проблемою, як один з чергових виступів в генеральному большевицькому наступі проти церкви і релігії.

ЯК ВБИТО О. Д-РА КОСТЕЛЬНИКА

(УБІ) — В останньому часі надійшли з-поза залізної заслони нові подробиці про вбивство о. д-ра Гавриїла Костельника. Дня 21го вересня м.р. о. Костельник в товаристві члена т.зв. „Ініціятивного Комітету воз'єднання української церкви з матірною російською православною церквою" вийшов з церкви св. Преображення у Львові. При вході до церкви стояв 25-літній чоловік, який несподівано вистрілив до о. Костельника. Член „Комітету воз'єднання", що кинувся рятувати вмираючого на вулиці о. Костельника, теж був вбитий двома пострілами. Атентатчик сам застрілився, коли почав збігатися натовп. Хто саме був вбивником о. Костельника, не відомо, бо при ньому не знайдено жадних документів, а його тіло, зложене в крипті при вул. Пекарській, хтось вночі вкрав. Похорони о. Костельника відбулися на кошт держави та при сильній охороні МВД.

ЛЕЙБУРИСТИ ПЕРЕМОГЛИ У ВИБОРАХ В ГЕММЕРСМИТ

Лондон, 25 лютого. В місцевих виборах британські лейбуристи здобули дальшу перемогу в Савт Геммерсміт, яку вважається передвісником лейбуристської перемоги теж в генеральних виборах, які мають відбутися вже наступного року. Екзекутива Лейбуристської партії вже почала підготовку своєї партійної плятформи до цих виборів.

ВИБРАЛИ ЗНОВУ СТАЛІНСЬКОГО МИКИТУ

(УБІ) — Дня 25-го січня в год. 12. в приміщенні оперного театру ім. Т. Шевченка в Києві відбувся XVI з'їзд комуніст. партії в Україні. Сам з'їзд — як подала Київська радіовисильня і вся совєтська преса — „пройшов з великим ентузіязмом та відзначив великі успіхи КП(б)У в будівництві щасливого і радісного життя квітучої України". За „височайшим указом" Сталіна з'їзд „по плану" знову вибрав Микиту Сергійовича Хрущова першим секретарем комуністичної партії в Україні, а другим секретарем вибрано „тоже українця" Мельнікова.

ГОСПОДАРСЬКІ ТРУДНОЩІ ШВЕЦІЇ

Стокгольм, 25 лютого. На підставі наявних фактів тут стверджується деякі серйозні забурення в шведському господарстві, що їх однаково вважається наслідком загального господарського положення в світі після війни, як і цілого ряду помилок, поповнених шведським господарством в нутрі країни. Положення сьогодні ще не можна б вважати кризою, але воно вже є дуже серйозне.

РІШУЧІСТЬ ФРАНЦІЇ ПРОТИ КОМУНІСТИЧНОЇ ЗРАДИ

НАЦІОНАЛЬНА АСАМБЛЕЯ ЗАСУДИЛА ТОРЕСА ЗА ЙОГО СТАНОВИЩЕ ДО СОВЄТІВ.

Париж, 25. лютого. — Французька Національна Асамблея сьогодні вранці більшістю 386 голосів проти 182 комуністичних засудила заяву виголошеного в Москві провідника французької комуністичної п'ятої колони, Маріса Тореса, в якій він стверджує свою лояльність до Москви та закликає французьких робітників і французький нарід, щоби вони на випадок війни не боролися проти совєтської армії, навіть якби ця армія напала на Францію. Заяву Тореса вважається найбільш ганебним виступом члена парламенту будь-якої країни. Ухвалена проти Тореса резолюція Французької Асамблеї взиває уряд боронити честь і незалежність Франції та застосувати проти Тореса і інших комуністичних зрадників відповідні постанови закону. Сам Торес відмовився дати додаткові вияснення свого зрадницького становища, але Асамблея в дебатах ствердила, що на випадок конфлікту між Францією і Совєтським Союзом комуністична партія Франції буде проти Франції та що Торес заповів вже згори, що кожна країна, яка опинилася б у воєнному стані зі Совєтським Союзом буде вважана агресором, без огляду на те, хто війну [illegible]. В резолюції Асамблеї признано ці твердження зневагою тих французьких патріотів, які життя своє віддали в боротьбі проти окупанта французької землі. Після ухвалення цеї резолюції передбачується відповідну судово-урядову акцію проти Тореса особисто і проти комуністичної партії, яка вже від деякого часу була предметом доходжень. Консеквентно Торес повинен втратити свою парляментарну недоторканість. Французький уряд виявив багато рішучости розправитися остаточно з леґальним зрадництвом комуністичної п'ятої колони. При цьому звертається увагу, що це не тільки французькі комуністи, але й в усіх інших країнах визнають виключно льояльність Кремлеві і в кожній хвилині зрадять та готові зрадити свої власні країни.

ЮГОСЛАВІЯ МОДИФІКУЄ СВОЇ ДОМАГАННЯ ДО АВСТРІЇ.

Лондон, 25. лютого. — На конференції заступників міністрів закордонних справ чотирьох великодержав в справі мирового договору з Австрією, Югославія практично відступила вчора від довго обстоюваних її домагань великої частини австрійської території та 150,000,000 долярів воєнного відшкодовання. Натомість зголошено чотири пункти для зглядження тих домагань та які мали б стати базою нормалізації югославсько-австрійських стосунків. Югославія тепер домагається: 1. Компромісової поправки теперішнього австрійсько - югославського кордону в користь Югославії; 2. Політичної, культурної і господарської автономії для тої частини словенської Корінтії, що залишилася б при Австрії; 3. Основного воєнного відшкодовання та 4. Гарантії відповідних прав для хорватської і словенської національних меншин в Австрії. Західні делегати вислухали югославських домагань в мовчанці, бо вони вже раніше погодилися, що вони не будуть цих домагань коментувати, ані забирати до них становища.

ВСТУПНІ МИРОВІ ПЕРЕГОВОРИ В КИТАЮ.

Нанкінґ, Китай, 25. лютого. — Мирова делегація китайського уряду відбула вже з комуністичним провідником Мао Це-тунґ вступні наради в справі замирення, як повідомляє комуністична радіовисильня, додаючи, що делегація знову відлетіла до Пейпінгу.

ДАЛЬШІ ЗАХОДИ ІЗРАЇЛЯ В СПРАВІ ЧЛЕНСТВА А ООН.

Лейк Соксес, Н. Й., 25. лютого. — Представник ізраїльського уряду звернувся вчора до Ради Безпеки з проханням переглянути знову подання Ізраїля про прийняття його в члени Об'єднаних Націй під час найближчої сесії Генеральної Асамблеї, що почнеться в Ню Йорку дня 5-го квітня. Ізраїльське подання в цій справі вже було на порядку Ради минулого грудня, але тоді одержало тільки п'ять голосів, отже два голоси замало до позитивного вирішення. Сподіються, що цим разом подання вже буде прийняте та що Китай, Канада і Франція, які попереднього разу здержались від голосування, тепер вже голосуватимуть в користь Ізраїля.

БОЛЬШЕВИКИ СКРІПЛЮЮТЬ ГАРНІЗОН НА КОРДОНІ З НОРВЕГІЄЮ.

Гельсінки, 25. лютого. (АП) — З добре поінформованих фінських джерел заявляють, що Совєти почали нагло та приспішеними темпами скріплювати гарнізони своїх військ на кордоні з Норвегією. Додаткові військові частини туди стягається головно з околиць Мурманська. Здогадуються, що ці совєтські заходи стоять у зв'язку зі становищем Норвегії до плянованого Атлантійського пакту.

ПІДПИСАНО ЄГИПЕТСЬКО-ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ДОГОВІР.

Родос, 25. лютого. — Вчора тут в атмосфері приязні та загального вдоволення підписано єгипетсько - ізраїльський договір про перемир'я, що його вважається основою теж остаточного замирення між арабами і жидами. Акт підписання договору посередник О.Д., д-р Ралф Бонче, назвав „епохальним". Договір дає гарантію теж безпеки та замирення цілого Орієнту, бо всі інші арабські країни вже висловили свою готовість до цього приєднатися.

ЕСПАНСЬКІ КАДЕТИ ВІДВІДАЮТЬ АМЕРИКУ.

Мадрид, 25. лютого. (АП).— Еспанський вишкільний корабель Хуан Себастіян Елькано дістав запрошення від Американської Морської Академії на відвідини Америки. Корабель прийде в березні з 69 кадетами на покладі.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly. English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЧИ СПРАВДІ, „АМЕРИКАНСЬКА ШПИГУНКА"?

Кремль обдарував Америку новою сензацією, яка не скоро зійде зо шпальт американських газет. Маємо на думці арештування у Москві Анни Луїзи Стронґ, американської письменниці, та її видалення з Совєтів. В дорозі до Америки вона відмовилась давати ближчі вияснення, не бажаючи своєю особою ще більше загострювати міжнароднє напруження, очевидно між Совєтським Союзом та західними демократіями, а особливо між Совєтами та Злученими Державами. Як можна надіятись, вернувши до Америки, вона заговорить про це докладніше й виразніше. Та не зважаючи, що вона скаже, ціла та „афера" виглядає дуже підозріло. Так і на неї глядять.

Миссис Елінор Рузвелт теж зацікавилась „шпигунством" Луїзи Стронґ. Вона звертає увагу у своїй щоденній колумні, друкованій в багатьох американських газетах, що Анна Луїза Стронґ, американська горожанка, вийшла була заміж за совєтського урядовця (вже не живе) та написала багато книжок, намагаючись переконувати своїх читачів про чесноти комунізму. Вона обїздила Злучені Держави а теж могла їздити свобідно в Совєтах, якого то привилею не міг добитись ніхто інший з чужинецьких кореспондентів, і завжди мала повно слів найбільших похвал для совєтського ладу. Як жеж тут говорити про Стронґ як „американську шпигунку"?

І Ф. Стон, інший щоденний коментатор, виходить зо заложення, що й таке можливе, що Анна Луїза Стронґ є американським шпигуном. Але — питає він — від якого часу вона могла ним стати? Вже перед першою світовою війною вона представляла себе „приятелем трудового люду", а в 1920 році почала ідеалізувати Совєти і видержала на цьому становищі до останнього часу. Тому, коли вже можна кого вважати прокомуністичним і про-совєтським, то Анна Луїза Стронґ дала на це дуже багато доказів. Ціла її 30-літня письменницька діяльність посвідчить, що вона була ввесь час прихильником комуністичної доктрини, звеличувала на всі лади російську революцію, прихід большевиків до влади в Росії й виправдувала постійно кремлівський режім та його злочини. Не менше важне ще й те, що нюйорська большевицька газета „Дейлі Воркер" піддавала, щоб призначити Анні Стронґ письменницьку нагороду Пулицера і писала про це в тому часі, коли в Москві названо А. Л. Стронґ „відомою шпигункою".

Щось тут неясно. До такого переконання мусить прийти кожна здорово думаюча людина. Уже природніше було б американському урядові говорити про Анну Луїзу Стронґ як „совєтську" шпигунку. Можна б таке припускати на підставі письменницької діяльности Анни Луїзи Стронґ, її женячки та її постійної пропаганди в користь Совєтів, а на шкоду Америки. Знов совєтська пропаганда не подала досі зо свого боку ніякого такого матеріялу, щоб на його підставі можна було обєктивній людині припустити, що Анна Луїза Стронґ могла бути американською шпигункою. Так, як справа нині мається, можна б куди скорше припустити, що совєтський уряд вислав до Америки свою вірну приятельку, щоб вона тут зачала якусь акцію, яка мала би на цілі стримати в Америці проти-большевицький рух та ослабити акцію, звернену проти совєтських територіяльних агресій та різних кремлівських варварств. Це бодай відповідало б совєтським хитрощам, совєтській тактиці, що рахує на людську глупоту.

Самозрозумілий обов'язок

Від деякого часу повідомлення про успіхи Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в переселенчій акції вибилися на перше місце наших громадських подій. Вони прямо приголомшили деяку частину нашого громадянства, головно тих, що досі вірили всіляким підшептам чужих і своїх таки слабодухів та всіляких всезнайків, що люблять купатися в каламутній воді з надією, що ану ж пощастить в ній зловити яку свою маленьку рибку. Справді, якщоб зібрати сьогодні та підсумувати всі ті сплетні і докори, що їх поширювано в справі ЗУАДКомітету та зіставити з проробленою ним роботою, то папір зі сорому почервонів би. В цьому ми найшли б теж багато всіляких прикладів на загальне українське лихоліття та на всі ті труднощі, що українці самі собі кидають під ноги. Треба тільки сподіватися, що в слушний час ЗУАДКомітет в ім'я правди та для загального добра і науки ці речі належно представить широкому загалові. Сьогодні ми хотіли б звернути увагу на деякі актуальні і **конкретні** проблеми ЗУАДКомітету та американсько - українського громадянства.

Про сам ЗУАДКомітет сьогодні не можна б вже нічого кращого сказати, як про нього говорять факти. На кожному пароплаві, що привозить з Европи нових імігрантів до Америки, велику частину творять українці. Часом цей відсоток українців становить половину і більше всіх імігрантів. ЗУАД Комітет в Европі здобув собі найбільший авторитет та своєю працею вибився на перше місце серед усіх найбільших того роду чужих організацій. Підкреслюємо: своєю працею, бо не грошем, якого він не має. В европейській місії ЗУАДКомітету сьогодні працює 5 фахових сил з Америки та 35 місцевих. Усіх місцевих оплачує ІРО, але цего треба було насамперед добитись. Працівникам з Америки мусить платити сам Комітет. Та це тільки крапля в морі інших потреб Комітету. Для характеристики цих потреб — взяти б тільки за приклад приїзд одного транспорту нових імігрантів. Останнім транспортом на пароплаві Ирні Пайн приїхало до Бостону 218 українців старанням ЗУАДКомітету. Щоб вони приїхали — треба було насамперед повести акцію за збіркою необхідних завірень про працю і мешкання для них. Опісля треба було ті завірення провірити, впорядкувати, зібрати на одну лісту та вислати до Вашингтону. З Вашингтону мусіло прийти признання віз і тоді всі завірення треба було щераз зібрати та вислати до місії ЗУАД Комітету в Европі. Дальша процедура в Европі вимагала справжнього заверниголовства то в Переселенчій Комісії, то в ІРО та в консуля. Всіх людей треба було повідомити, що вони мають завірення, узгіднити їхні адреси й документи та подбати, щоби вони на час і точно виповнили всі дальші урядові формальності. Комітет тримав тих людей в своїй евіденції та ними опікувався аж до їх вступу на пароплав. Як тільки пароплав виїхав з порту і канцелярія ЗУАДКомітету у Филаделфії одержала повідомлення хто цим транспортом їде, негайно треба було повідомити листами і телеграмами всіх „спонсорів", що на їх адреси їдуть нові імігранти. Скільки часу, труду і коштів те все вимагає? На кілька днів перед причаленням до порту, Комітет вже знову робить всі заходи на прийняття нових імігрантів. 218 людей протягом цього одного дня треба зареєструвати, треба надати їх багаж, треба їх спрямувати до місця призначення і треба заплатити дорогу, треба дати їм необхідні харчі на дорогу, треба, треба, треба... Хто, як і чим та за що має це зробити? А цей корабель не одинокий.

Приїздом нових імігрантів та полагоджуванням всіх зв'язаних з цим формальностей теж далеко ще не вечерпується акція Допомогового Комітету. Цих справ, від переселення починаючи, а на матеріяльній допомозі потребуючим кінчаючи, нагромаджується тепер з кожним днем безмежна кількість і кожна з цих справ мусить бути полагоджена, бо з нею зв'язані інші. Для прикладу ще взяти б недавню конференцію ІРО в Женеві, на якій був приявний голова ЗУАДКомітету, адв. І. Панчук, та на якій прийнято велику кількість рекомендацій нашого Комітету щодо дальшої допомогової акції цеї міжнародної організації. Тільки ліхто заперечуватиме небуденне значення того факту, що його в українській дійсності треба вважати прямо чудом. Перегляньте тільки уважно американську і чужоземну пресу, прислухайтеся з якою заздрістю говорять і пишуть про наш Комітет інші національні групи в Америці і тоді зрозуміємо значення цего Комітету, який своєю працею та своїми досягненнями вже, здавалося б, переріс український загал, що довгими роками привикав туптцювати в хвості та який тепер опинився в першому ряді.

Часто було можна почути завваги: як буде робота, то будуть і гроші. Якщо ще ЗУАДКомітет не робить роботи і якщо ще не має наявних успіхів цеї роботи, то її вже не робить ніхто. Але як мається справа з фондами? Спитайте самі себе та своїх сусідів і своїх знайомих. Чим і скільки ви причинились до тої роботи та як ви забезпечуєте її продовження? Ви думаете, що таку роботу можна вести і таких успіхів можна добитись десятками чи сотками долярів? Інші національності видають на це мільйони, а наш загал, виходило б, думає, що екзекутива ЗУАДКомітету може витрясти ці гроші з рукава. Комітет вже і так у великій мірі в'яже свої кінці докупи головно тими засобами, що йому великим трудом пощастило вижебрати від чужих, хоча вся слава за це та за зроблену за ці фонди роботу і уділену з них допомогу припадає цілій українській громаді. Звичайно, теж серед нашої громади є люди, що оцінюють цю працю, що розуміть її вагу для цілости української справи та що всіляко її піддержують. Але таких людей є рішучо мало, замало. Для прикладу взяти Ню Йорк. Як не сором тим усім численним Організаціям і Комітетам, що ЗУАДКомітетові доводиться одержувати своїми фондами навіть Переселенчий Осередок в тому місті, де має бути 80,000 українців? Де всі ці великі патріоти, бизнесмени, професіоналісти та всілякі інші діячі? Перегляньте уважно викази зібраних жертв в Ню Йорку і матимете свою думку. Малі українські громади в Бостоні, в Балтимор та в інших безпретенсійних місцевостях вже прекрасно наладнують цю важливу роботу. Як до Бостону приїжджає транспорт нових імігрантів, чи як ці люди приїжджають до Балтимор, там наші громадяни вже самі між собою порозуміються, зберуться, приготують харчі та ще й готівку зберуть. Бо там менше є патріотів на словах, натомість більше на ділі.

Комітет потребує грошей. Потребує їх неодмінно і він мусить їх одержати, бо від цего залежить його дальша праця, від цего залежить дослівно бути чи не бути десяток тисяч українців на скитальщині в Европі, які ще дожидають на допомогу Комітету, від цего залежить наш здобутий вже таким великим трудом престіж і наша честь. Ці гроші мусимо поставити до розпорядження Комітетові ми всі, весь наш американсько-український загал, без огляду на політичне наставлення чи релігійну приналежність. Комітет виконує роботу, якою охоплює всіх українців і без політичних чи релігійних різниць, та яка дає найкращі результати для цілої української справи і приносить честь українському імені. Комітет мусить мати на це гроші і ми мусимо йому їх дати. Хай ніхто не оглядається на другого, хай кожний буде в порядку сам зі собою та виконає насамперед свій самозрозумілий обов'язок у відношенні до того ЗУАД Комітету, яким ми всі сьогодні можемо тільки пишатися.

Від Сіонізму до Ізраїля

„З почуттям глибокої пошани і присвяти встаю, щоб відкрити Конституційне Зібрання Держави Ізраїля, перший кнесет Ізраїль (Зібрання) нашого часу у вічному м. Єрусалимі. Це великий момент в нашій історії. Складімо подяку й віддаймо почесть Богу Ізраїля, котрий у своїм милосердю дав нам привилей бути свідками відкуплення нашого народу після століть досвідів і терпінь. Сьогоднішня подія є випливом великого пробудження національного бажання, яке ворушило нашим народом упродовж кількох останніх поколінь. Перші його признаки появилися около 70 років тому. Найліпші одиниці з нашого народу — люди, яких імена були тоді незнані, станули на чолі своєї генерації, щоб вести її до здійснення мрій всіх поколінь, до віддання нам Сіону і до відбудови жидівської державности".

Оці знаменні слова виголосив провізоричний президент Держави Ізраїля, д-р Хаїм Вайцман при відкритті першого жидівського новочасного парляменту в Єрусалимі в дні 14 лютого. Вони коротко зясовують давноминуле жидівського народу і відродження національної жидівської ідеї.

Після відкриття Конституційного Зібрання прийшов перший вибір президента Ізраїля у четвер 17 лютого і ним вибрано самого **Вайцмана**. Про нього звісно, що він походить з Литви, опісля переселився до Англії і тут добув славу ученої людини. Тепер йому минуло 74 років життя.

У дальшій частині своєї промови Вайцман згадав про 1900-річну світову мандрівку й мучеництво жидів і пригадку, що щойно теперішній генерації вдалося використати заслуги цілих поколінь і тому саме на сьогоднішньому жидівському поколінні спочиває велика відповідальність — виповнити прогалини жидівського національного життя.

Мало є на світі народів, які так пильно слідкували б за історією загибелі жидівської історичної держави і за історією національного відродження жидівського народу, як **українці**. Не тільки тому, що на українських землях жило й дальше живе велике число жидів, але ще й тому, що боротьба жидів за здійснення свого державно-національного ідеалу давала й дає українському народові приклад витривалости й інспірацію до дальших діл з надією на такі успіхи української ідеї, які на наших очах осягнули жиди у змаганні до своєї цілі.

Після знищення єрусалимської святині й залишків палестинської жидівської держави римським полководцем Титом Веспазіяном в 70 році після Христа жиди розійшлися по цілому світі і тільки релігія Мойсея вязала їх разом. Щойно мадярський жид, д-р Теодор Герцль, літературний журналіст і драматург, кинув світовому жидівству заклик політичного сіонізму, як гасла для відродження нації. У своїй брошурі в німецькій мові „Дер Юденштаат" („Жидівська Держава"), виданій у Відні 1896 він поставив жидам дві можливості: або цілковитий розплив у космо-політизмі, або обєднання в національнім жидівстві.

Ідея Герцля відродити жидівський націоналізм зродила постанову „створити для жидівського народу прилюдно й законно признану батьківщину в Палестині". Цю постанову прийнято на першім Сіоністичнім Конгресі в місті Базилеї, у Швайцарії в 1897 р. і від того часу йшла безупину агітація за здобуття Палестини для жидів. Зпочатку ведено агітацію під культурними гаслами, доки перша світова війна не дала жидам нагоди добути від Англії звісну „Декларацію лорда Балфура" з р. 1919, з запевненням, що жиди дістануть після війни свою батьківщину в Палестині.

Палестина перейшла під мандат Великобританії після відобрання цього краю від Туреччини по скінченій війні. В тому часі жидівське населення Палестини доходило до 58,000. Жиди жили там серед 642,000 арабів. У сусідній державі, Ірак, було 87,000 жидів, які жили серед 2,640,000 музулман. Після проголошення Декларація Балфура почалася жидівська імiграція до Палестини, підтримувана світовим жидівством, серед якого важливу ролю грали американські жиди.

Другу світову війну використали жиди знаменито для здійснення своєї державницької цілі. Серед безупинного заколоту в Европі вони придумали способи висилати безупину нових жидівських імігрантів до Палестини. Скріпивши свої сили при допомозі іміграції вони почали війну проти Великобританії і в такий спосіб перемінили палестинське питання на світове питання. Америка мусіла вмішатися в жидівську справу і за спонукою президента Трумана американські делегати довели до того, що 14 травня 1948 р. Організація Обєднаних Держав признала наперед підготовлений поділ Палестини на як окрему арабську й окрему жидівську державу з назвою для цієї останньої „Держава Ізраїля", або коротко „Ізраїль". Не зважаючи на цей поділ і рішення О. Д., як жиди так і араби пішли проти себе війною, яка з різними епізодами закінчилась тепер примирям.

Інавгурація першого президента Ізраїля, д-ра Хаїма Вайцмана, відбулася 17 лютого серед біблійної паради у віддалі 400 кроків від арабських гармат у Палестині. Серед такої паради нагадували собі жиди останні слова з промови Вайцмана при відкритті Конституційного Зібрання:

„З цього місця посилаємо благословення нашим братам по цілому світі і всім державам, великим і малим, які признали Ізраїля".

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

34)

— Хто мав то зробити? — ясно висловив свою думку Михайло.

— То ж не я! — крикнув доктор і глянув, мов лев на ягня. — Скільки разів повторяв: не все звалюте на мене...

— Казали... Попробуй, без вас щось зроби, — зухвальнить той далі.

— Знаєш, що скажу: зараз мені йди до старости і заяви, що на шосту годину у залі Гофмана мусить зійтися ціле село. А коли Гофман не відпустить залі — не кажи нічого. Хай зберуться в Просвіті. А що ви там будете їм говорити? — повернув свою мову доктор в бік Кальчука.

— Про національну свідомість, — каже Кальчук і кладе в рот телятини...

— Тільки не дуже мудро... Це не Прага і не Берлін... У нас тут народ...

Голова наповняється теплуватим туманом. Світ підносеть повіки, і все робиться яснішим. Під ногами чути біг планети, що з ґуготом гіперболить у безвість... Доктор насупив брови...

— Знаєте, — каже він. — — Був я в Хусті... — Коротка перерва. Кальчук підняв очі. — Менше слів — більше діла, — шльогнув доктор арґументом. — Сюди на Верховину не аґітатора, а кукурудзи треба...

— Не єдиним хлібом буде сита людина, казав нам Христос, — додав і свою думку Кальчук.

— Слава! — кидає доктор. Усі решта, здається, перестрашені. Панни-снігурки підвели на Кальчука променисті оіч.

— В началі бі слово! — каже знов Кальчук і ріже телятину...

— Пане! А чи розумієте, що у нас тут голод! — вибухає доктор.

— Ви це знаєте краще, і я вам не перечу. Я тільки думаю, що наші люди не кури і кукурудзою їх не купиш... — На цей раз пані дому також подивилась на Кальчука. Це щось нове, кажуть її глибокі, сині очі в орамлені товстих повік. Кальчукові здається, що самовар повертає боки, ніби кокетлива молодиця. Така ясність. Цікаво, який хід зробить доктор.

— Маєте, зрештою, рацію, — сказав він і цим виграв змагання. Всі в душі заплескали. Кальчук подякував докторові усмішкою і простягнув руку до нової чарки. Доктор зробив те саме. Випили. Доктор повертається до Хусту.

— Не подобається мені той мікроскопічний Вавилом, — каже він, не називаючи імени.

— Маєте рацію, докторе, — каже Кальчук. — Але що ми можемо зробити, коли історія немилосердна? Чотири мільярди людей, що заселюють нашу планету не можуть змінити однієї тільки її волі, коли це закон Бога. Хуст ніяка незабаганка наша з вами. Це неминучість. Монсеньйор Волошин ніколи не збирався бути прем'єром уряду. Не можемо вимагати від нього мудрости Вашингтона, коли на цій землі замість Шекспіра був всього тільки пан Духнович. Але й Духнович казав мудро: „подкарпатскіє русини, оставте глубокій сон". Таку істину, між рештою істин, я вам скажу, найтяжче висловити.

Доктор замовк. На високому його чолі помітне вагання. Його борода, здається, раптом ствердла. Пані дому дарувала гостеві ще один незабутній погляд. Пан Михайло встав: — Вибачте, але я мушу піти і полагодити справу, — сказав він.

— Негайно! ствердив доктор. — До шостої все має бути готове... За дві години! — кинув доктор погляд на висячий годинник на стіні.

Михайло вийшов. На стіл прийшли нові речі. Бульйон з курки, котлети з картоплею та грибкова підлева. Доктор довгий час вибирав тон і почав знов від Хусту. Виявилось, що він також опозиція, вже третя. Письменник Гірчак, якийсь там ще доктор, радник Чаплей. — Мало у нас ділових людей. Владу треба поставити на справжні ноги. Рогач? Що є Рогач? Хлопчина. Нашили йому на рамена цяцьки, і він поблискує. Я тут на Верховині з тисяча дев'ятсот двадцять другого року. Я знаю тут кожну вівцю. Тут нема кілка в плоті, вбитого без мого відома. Знаєте, що мадяри наклали на мою голову п'ять тисяч пенґо? І що ви думали? У нас тут диверсанти лазили, мов таргани. Я мусів сам утримувати п'ять хлопців охорони... І думаєте ті там, — він кивнув убік головою, — беруть це на увагу? Більше того. Я приїду до того задріпаного Хусту, і пан прем'єр не може мене прийняти, бо перед ним стоїть хлопчина Рогач, який стрибає на повідку хлопців з американського дому. І я взм скажу: не хвалю себе. Але я обставив би себе не такими, вибачте, смаркачами...

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1949 РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Відділ ч. 257, злучився з відділом ч. 70, створивши оден відділ У.Н.Союзу, під ч. 70, в Джерзи Сіті, Н. Дж.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Ольшевський Станислав.
В. 6. Мигаль Евелина.
В. 7. Гладиш Марія.
В. 8. Гарасимів Ольга, Рибак Іван.
В. 13. Ковальчик Андрій, Ковальчик Михайло.
В. 14. Кормелюк Юлія, Матяш Олена, Воробець Василь, Стецина Павло, Воробець Зеновія, Стецина Олекса, Борт Тедій.
В. 17. Карпінський Вілям, Демус Карло В., Максимчак Іван В.
В. 21. Окрепкий Релф Ю., Клим Бетій Дж.
В. 22. Шедляк Михайло Р.
В. 25. Лотович Лев М., Стет Иосиф Д.
В. 29. Язвінська Елизавета.
В. 30. Гриценко Петро, Новаковський Бернард, Ковалик Михайло.
В. 31. Феценко Катерина, Феценко Леон.
В. 38. Кілян Франко, Брінік Никола, Гулик Михайло мол., Фалат Перла.
В. 39. Рибак Вілям, Вожнічак Стефанія, Майкович Вілям.
В. 42. Ткач Ірина.
Т. 44. Шелак Катерина.
В. 45. Робак Іван, Юрків Михайло.
В. 47. Климен Іван.
В. 58. Фалінська Марія, Куріца Геноефа, Фалінський Франко, Фалінський Кароль, Фалінський Маріян, Антонюк Данило.
В. 61. Незельский Андрій Р., Незельська Ріта.
В. 63. Бріська Дорота А., Вольсонович Іван, Нютрель Марія Л.
В. 65. Заканич Франко.
В. 70. Шуляний Карло С.
В. 78. Дудаш Стефан.
В. 81. Бабяк Клементій.
В. 83. Тасюрко Іван.
В. 85. Ковальчук Петро.
В. 86. Кузмяк Михайло мол.
В. 90. Ремань Зофія, Максим Катерина, Криніцький Петро, Личко Тереса, Кардоса Иосиф, Криніцький Юрій, Амброз Иосиф, Комарницька Иосифа, Комарницький Антін.
В. 91. Ревак Олена, Павлович Люба, Павлович Михалина, Павлович Володимир.
В. 94. Таркевич Глорія, Ільницький Никола, Нагрич Вілям, Чубка Володимир, Кудла Іван Ф.
В. 95. Мич Христина.
В. 96. Маговський Володимир.
В. 107. Мацевська Олена.
В. 120. Козічук Орест, Губчак Анна, Гаврилюк Ольга, Поп Стефанія.
В. 142. Пухта Василь, Зелінка Константин.
В. 161. Шіндель Геролд Е., Корнова Давид, Бобак Иосиф.
В. 171. Конорс Геноефа.
В. 174. Коваль Розалія.
В. 180. Волох Антін И.
В. 187. Санчук Олена.
В. 194. Чорнодольська Стефанія, Адлер Анна, Чорнодольський Володимир, Онищак Катерина, Онищак Іван, Бугель Перла, Судак Ольга.
В. 216. Дачишин Зофія, д-р Дачишин Іван.
В. 221. Ковалишин Михайло, Борчек Петро мол., Ліс Лорейна, Стен Катерина.
В. 222. Смага Геноефа.
В. 228. Уренко Михайло.
В. 234. Кіценюк Никола.
В. 237. Батюк Іван мол., Галай Дорота, Лучак Иосиф, Ягла Наталія.
В. 238. Юськів Теодор.
В. 242. Калігер Теодор, Сисак Олена, Тиньо Мирон, Криба Тереса.
В. 248. Криворука Павлина.
В. 251. Юха Іван.
В. 266. Бучак Іванна, Консідайн Софія А., Бучак Мирон.
В. 274. Кіт Юстина, Лопушанський Никола, Мердич Чарлс В., Вінценик Ольга, Кравець Катерина О., Сенедяк Марія.
В. 276. Грицковяк Иосиф.
В. 278. Головатій Олена.
В. 283. Ракущ Володимир, Білий Никола.
В. 291. Кравчишин Катерина.
В. 292. Кривий Ірина Е., Сталіс Петро, Гоменик Пилип.
В. 295. Кущик Іван.
В. 296. Федан Юстина М., Чізма Реймонд Е.
В. 298. Піняга Василь.
В. 304. Лозинський Михайло.
В. 309. Госко Едмунд Н., Демко Каролина.
В. 313. Пліско Олена.
В. 316. Флечук Олена, Сидор Стефан, Андрувс Стефан.
В. 317. Маринюк Марія, Маринюк Гнат.
В. 319. Марковський Генрій.
В. 324. Гудима Володимир.
В. 325. Улицький Остап, Улицька Лидія.
В. 326. Гнатко Іван мол.
В. 330. Бобак Маланія Б., Андріїшин Стефан.
В. 333. Вуйшинський Никола, Барон Павло.
В. 338. Моноська Юлія, Хомош Володимир.
В. 343. Плакон Анна.
В. 347. Парастіно Маріянна.
В. 348. Павлишин Стефан, Никола Марія.
В. 351. Гаталяк Анна.
В. 352. Яворська Марія Б., Мелко Анна.
В. 353. Прешлак Реймонд І., Василюк Агнеся М.
В. 355. Ковач Ева.
В. 365. Федорович Михайло.
В. 367. Бабій Павло, Кричук Стефан, Боден Марія, Бабій Вілма М.
В. 370. Буцяк Іван Т.
В. 371. Юнка Віра, Грентус Магарета Е., Саль Соя.
В. 372. Головка Петро, Дусилович Іван.
В. 374. Уласкевич Петро М.
В. 376. Устяновська Стелля, Савка Дмитро Б., Савка Олена Р.
В. 379. Копчак Станислав.
В. 383. Гуман Юліян П., Кудоба Іван Р., Торак Іванна Г.
В. 388. Перетятко Лидія, Сич Володимир, Сич Евгенія.
В. 395. Лопушанський Михайло.
В. 399. Томащик Иосиф Г.
В. 400. Бойко Михайло, Кондор Юліян.
В. 405. Дворницький Антін мол.
В. 409. Русин Карло.
В. 429. Масо Меланія М., Міщишин Стефан.
В. 432. Палій Андрій, Огінський Іван, Костинюк Дмитро, Михальків Павлина, Великопільський Ярослав, Давидяк Перла, Гіма Марія, Орорій Марія, Чайківська Емілія, Стеблінська Стелля, Ковяк Петро, Лесюк Олекса, Душко Ольга, Стеців Іван.
В. 433. Рудник Августин.
В. 437. Пишняк Агнеся.
В. 446. Осадців Кирило.
В. 451. Новак Віктор.
В. 452. Шел Дорота О., Лукачик Тереса.
В. 458. Мізюк Володимир.
В. 466. Сірота Стефан.
В. 471. Лисименко Стефан.
В. 473. Білак Дмитро, Силвеструк Стефан, Левицький Ігор, д-р Король Володимир, Кандій Анна, Сеник Олег, Сілецька Евгенія, Маргулес Олена, д-р Сілецький Яків, Колисників Кловдій, Мерінг Олекса.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 30. Вдовяк Емілія, Олексишин Марія, Вдовяк Іван,* Вдовяк Володимир,* Вдовяк Стефанія, Вдовяк Анеля, Вдовяк Марта, Андрусишин Анна.
В. 40. Теч Теодора, Макаровський Андрій, Маєрська Анна.
В. 90. Грабарович Олекса,* Черепанин Теодор,* Черепанин Петро.*
В. 95. Борута Юрій.
В. 130. Гайд Ольга.
В. 176. Павлик Дорота Е.
В. 218. Сокіль Станислав.*
В. 221. Макар Антін В.*
В. 292. Біла Тацяна.
В. 296. Дуткевич Михайло.*
В. 319. Бергер Ріта.
В. 369. Данкович Лучко.
В. 432. Колісник Евгенія, Ляхович Антін,* Гриневич Антін, Коник Іван, Савіцька Анна, Лозинський Віктор,* Савицький Богдан.
В. 445. Сеньків Стефан,* Петик Сава.*
В. 464. Коваленко Никола.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Сиваник Анастазія, Сиваник Володимир,* Тучапський Гринко, Тучапська Анастазія, Тучапський Мирослав, Роговська Магарета, Роговський Віктор.
В. 45. Стар Іван И.*
В. 59. Шемберко Іван.
В. 76. Мотічка Олена.
В. 102. Габрівський Иосиф.*
В. 122. Семеген Анна.
В. 176. Несевич Андрій.
В. 219. Пархуць Анастазія, Климишин Юлія, Пархуць Василь.
В. 252. Семочко Анна.
В. 268. Конюх Ольга, Конюх Михайло,* Конюх Олена, Конюх Михайло, Конюх Юлія, Конюх Мирослав.*
В. 287. Гронський Павло,* Гронський Петро.*
В. 289. Василишин Марія.
В. 291. Кухар Марія Е. 2.
В. 292. Недвідь Ілія.
В. 331. Кубик Никола,* Кубик Олена.
В. 334. Стефаник Михайло.
В. 375. Галушка Юрій,* Галушка Софія, Галушка Михайло.
В. 402. Пастушенко Мирон,* Бредстен Ольга, Пастушенко Григорій, Брулярд Евгенія, Пастушенко Юлія, Брулярд Евгенія.
В. 432. Рурик Джералд М., П. Ласкевич, Стеців Анна.
В. 433. Москва Петро 2.*
В. 445. Рабенюк Іван.*
В. 449. Михалевич Володимир, Михалевич Перла Н.
В. 451. Гриневич Антін.*
В. 464. Казановський Павло,* Казанівська Віра, Казанівський Остап.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 21. Косик Марія.
В. 34. Устан Марія.
В. 36. Гризак Фрійда, Квасниця Зофія.
В. 55. о. Середович Василь.
В. 206. Самборський Володимир.*
В. 287. Рихальський Мілтон.*
В. 288. Меньо Володимир.*
В. 305. Котіс Стелля.
В. 352. Момот Іван.*
В. 367. Крук Михайло.*
В. 388. Весоловський Михайло.*
В. 413. Урбан Стефан.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 45. Заболотній Теодор, Шайник Павлина, Кутельмак Андрій.*
В. 59. Венгринович Володимир 2, Венгринович Зофія.
В. 76. Червінський Иосиф.
В. 78. Вдовяк Антонина, Ваврашко Тома,* Іздепський Іван, Ваврашко Ванда.
В. 85. Латовська Марія.
В. 94. Корецький Вілій.*
В. 105. Корсмайер Розалія.
В. 106. Попадюк Никола.*
В. 113. Патрик Іван.*
В. 125. Чьолек Марія.
В. 130. Коваль Володимир, Барняк Анна, Барняк Ілько, Дутко Михайло, Дутко Олена.
155. Далсгард Катерина.
В. 158. Туранська Ярослава, Кубаль Іван П.* Кубаль Ольга, Ланда Юлія, Ланда Антін,* Туранський Мирослав.
В. 171. Багар Анна.
В. 194. Бугель Марія.
В. 204. Беднарчик Вілям.
В. 214. Червоник Михайло.*
В. 218. Гелвак Катерина А.
В. 219. Тучапська Анастазія, Тучапський Гринко,* Тучапський Мирослав.*
В. 228. Ресавич Іван,* Худиниця Ева.
В. 234. Могила Іван.*
В. 248. Криворука Марія.
Т. 274. Кіт Михайло.*
В. 277. Житинюк Микола.*
В. 279. Рогальська Анна.
В. 286. Чорній Михайло.*
В. 292. Саврій Іван.
В. 296. Зврічний Андрій,* Дуткевич Михайло.*
В. 334. Канареф Олекса.*
В. 352. Моряк Михайло.*
В. 357. Колоновська Марія О.
В. 358. Кузик Никола,* Микопітас Ірина, Капраль Юрій.*
В. 361. Гавран Михайло,* Ризвенюк Іван, Гавран Теодор, Салеська Марія.
В. 367. Андріїв Сидор.
В. 369. Пітс Теодор.*
Т. 385. Шепот Никола.
В. 386. Ворона Іван,* Гудавоний Михайло.*
В. 421. Прокопович Иосиф,* Михнів Стефан.*
В. 423. Косбін Іван,* Косбін Елсія.
В. 432. Куз Кліфорд,* Колос Никола,* Гловацька Ольга, Перегіняк Дмитро,* Працун Стефан,* Прус Петро,* Пилипяк Стефан,* Ревко Методій,* Розумінський Іван,* Сенюк Микола,* Шубан Василь,* Свис Григорій, Шишка Олекса,* Тивонюк Іван,* Колісник Іван,* Дубик Михайло,* Габровський Володимир,* Коцюбінський Карло,* Левіцький Іван,* Марків Теодор,* Прокопів Тед,* Свелеба Мирослав,* Сікорський Иосиф,* Бойко Василь,* Ціхун Михайло,* Деницук Петро,* Древницький Дмитро,* Федорак Дмитро,* Гоменко Іван,* Горобець Сергій,* Гриненко Микола,* Януш Юрій,* Януш Стефан,* Калінєвич Грегор,* Чич Иосиф.*
В. 436. Мартиняк Іван.*
В. 441. Гримак Теодор,* Голошевський Том.*
В. 445. Стадник Павлина.
Т. 473. Бичків Анна, Горнофлюк Евген.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Нісевич Андрій, о. Рудницький Алдо.
В. 13. Давидович Іван, Давидович Оксана.
В. 14. Палиця Дмитро, Палиця Марія, Зидовська Анна, Зидовський Петро.
В. 36. Галушка Зофія.
В. 51. Кухар Марія Е. 2.
В. 102. Попович Марія, Попович Катерина.
В. 112. Габровський Иосиф.*
В. 136. Адамська Олена.
В. 141. Недвідь Ілія.
В. 143. Мотельска Олена.
В. 154. Москва Петро.*
Т. 177. Семеген Анна.
В. 194. Коваль Анна.
В. 217. Галушка Юрій,* Галушка Михайло.
В. 226. Василишин Марія.
В. 230. Кирилюк Роман,* Кирилюк Іванна, Кирилюк Дмитро.
В. 339. Унят Анна.
В. 345. Пастушенко Мирон,* Бредстен Ольга, Пастушенко Григорій, Пастушенко Юлія, Брулярд Іванна Е. 2.
В. 371. Пархуць Анастазія, Пархуць Василь.
В. 375. Стар Іван И.*
В. 414. Сливінська Тесія.
Т. 427. Казанівський Остап, Казанівський Павло,* Казанівська Віра.
В. 429. Гронський Павло,* Гронський Петро.*
В. 432. Гриневич Антін,* Рабенюк Іван.*
В. 441. Бек Михайло,* Стадник Василь.*
В. 466. Михалевич Перла Н., Михалевич Володимир.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 21. Косик Марія.
В. 34. Устан Марія.
В. 36. Гризак Фрійда, Квасниця Зофія.
В. 55. о. Середович Василь.
В. 206. Самборський Володимир.*
В. 287. Рихальський Мілтон.*
В. 288. Меньо Володимир.*
В. 305. Котіс Стелля.
В. 352. Момот Іван.*
В. 367. Крук Михайло.*
В. 388. Весоловський Михайло.*
В. 413. Урбан Стефан.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 77. Місько Іван.*
В. 176. Сорока Целько.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 25. Стет Иосиф Д.
В. 65. Левчик Іван.*
В. 151. Мельничук Михайло.
В. 247. Цицик Василь.*
В. 382. Москалик Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 33. Топоровська Анастазія, Глушек Ольга, Подгорник Вікторія.
В. 38. Муринка Никола.*
В. 39. Опар Іван.*
Т. 58. Піткова Дженій.
В. 94. Костюк Евгенія.
В. 96. Спожарський Иосиф.*
В. 112. Стиранка Юрій.*
В. 120. Вітушинський Ілько.*
В. 149. Домбровська Стефанія, Домбровський Іван.*
В. 178. Осолінська Тілій.
В. 204. Римар Петро.
В. 207. Гринишин Ольга, Гринишин Володимир.
В. 211. Окрепка Стефан.*
Т. 218. Лахоцька Анастазія.
В. 243. Швець Данило.*
В. 264. Волк Антін.*
В. 291. Кравц Юлія.
В. 317. Танів Василь,* Танів Иосиф.*
В. 352. Філіпс Юлія, Кроль Олена, Волк Стефан, Волк Зофія.
В. 357. Чорномаз Зофія.
В. 361. Ковальчук Стефан.
В. 385. Острикевич Иосиф.*
В. 413. Маладович Ірина, Хорушій Вінцентій мол.,* Хорушій Павлина.
В. 432. Ващук Іван.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 1. Глива Яким.
В. 2. Дзвінка Олена.
В. 7. Качмер Фред.
В. 9. Наратко Анна.
В. 18. Сомій Никола.
В. 24. Буярин Григорій.
В. 26. Груно Юрій.
В. 45. Штогрин Текля.
В. 63. Сенко Василь.
В. 76. Зелінський Іван, Голубович Іван, Бакалар Марія.
В. 78. Стиців Теодор.
В. 96. Король Назар.
В. 102. Ковалець Михайло, Хміль Иосиф.
В. 112. Милянич Катерина.
В. 135. Лазоришин Лука.
В. 150. Гетман Петро.
В. 155. Романко Михайло.
В. 168. Мацюряк Іван.
В. 206. Зарічняк Евдохія.
В. 207. Мельник Юлія.
В. 213. Бирич Андрій.
Т. 214. Бережовський Дмитро.
В. 231. Троля Марія.
В. 233. Швець Марта.
В. 268. Михалик Текля.
В. 275. Шамбель Марія.
В. 286. Чорній Іван.
В. 288. Данилів Марія.
В. 292. Данчишин Петро.
В. 332. Венгрин Петро.
В. 341. Линка Василь.
Т. 342. Вуй Петро.
В. 361. Бартків Анастазія.
В. 375. Грицай Петро, Рудольф Павлина.
В. 403. Когут Анна.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1949 року було в У. Н. Союзі повнолітних	37,304
В місяці січні 1949 р. принято нових	238
В місяці січні 1949 р. принято наново	37
В місяці січні 1949 р. принято з переступ. листами	70
В місяці січні 1949 р. принято з інших кляс	14
В місяці січні 1949 р. принято зі сторого роду обез.	—
Разом	37,663
В місяці січні 1949 р. суспендовано	108
В місяці січня 1949 р. відійшли з переступ. листами	66
В місяці січня 1949 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	14
В місяці січня 1949 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці січня 1949 р. відійшли зо зворотом у готівці	34
В місяці січня 1949 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці січня 1949 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	5
В місяці січня 1949 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці січні 1949 року померли	39
Разом	268
З кінцем місяця січня 1949 р. в У.Н.Союзі було дорослих членів	37,395

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	78
В клясі В.	на $ 750	11
В клясі С.	на $1000	163
В клясі В.В.	на $1500	5
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	452
В клясі О-1000	на $1000	299
В клясі О-1500	на $1500	5
В клясі О-2000	на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	5,470
Т клясі Р-1000	на $1000	4,127
В клясі Р-1500	на $1500	60
В клясі Р-2000	на $2000	54
В клясі Р-2500	на $2500	7
В клясі Р-3000	на $3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	4,174
В клясі Е-1000	на $1000	2,054
В клясі Е-1500	на $1500	54
В клясі Е-2000	на $2000	46
В клясі Е-2500	на $2500	5
В клясі Е-3000	на $3000	10

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,677
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,693
В клясі W-1500	на $1500	44
В клясі W-2000	на $2000	25
В клясі W-2500	на $2500	3
В клясі W-3000	на $3000	2
В клясі W-різні суми		73

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 250	на $ 250	159
В клясі Т- 500	на $ 500	3,416
В клясі Т- 750	на $ 750	494
В клясі Т-1000	на $1000	7,491
В клясі Т-1500	на $1500	176
В клясі Т-2000	на $2000	49
	Разом	37,395

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 8. Пузіо Дженій М.
В. 14. Воробец Богдан, Воробец Андрій, Воробец Мирослав.
В. 29. Козмоська Олена, Козмоський Павло.
В. 30. Залінська Тереса.
В. 45. Галамага Петро мол., Карбоній Олеся А., Метювс Володимир М., Качмарик Іван мол., Качмарик Джерій, Качмарик Донна, Крішнер Франко И.
В. 61. Релик Гейл Е.
В. 83. Терлецька Ольга М., Паламо Франко.
В. 91. Котловій Иосиф В., Котловій Іван П.
В. 94. Кол Денис М., Будор Мирослав.
В. 109. Щука Никола И.
В. 116. Петришин Лорейна І., Стадник Дженета.
В. 117. Чирко Ярослава.
В. 123. Бадан Катерина.
В. 125. Тимуш Ірина М., Чорномаз Крісталь Д., Чорномаз Мирослав А., Чорномаз Патрися О., Чорномаз Доналд І.
В. 164. Карл Патрися А.
В. 171. Прус Річард Е.
В. 173. Пустолська Марія В.
В. 180. Куриляк Едвард М.
В. 183. Мартин Магарета А.
В. 194. Судак Оксана, Онищак Оксана, Чородольська Ірина.
В. 206. Самборський Роналд А., Гучак Франка.
В. 215. Галатіо Христина А.
В. 216. Звезен Долореса, Дачишин Романа.
В. 217. Беглій Варвара Г.
В. 221. Андерсон Давид, Андерсон Гейл А., Орам Павло 3-тій, Орам Марія А. Сольтисинська Тереса, Сенів Карен А., Сенів Михайло І., Забяк Елейна, Буксар Богдан Ю., Ліс Дорота, Сольтисинський Володимир мол.
В. 226. Марцінковська Кароля А.
В. 230. Тіній Лінда С., Сорока Патрися А., Ярош Михайло И.
В. 237. Волк Іван Р.
В. 238. Боднар Іванна М.
В. 242. Сварц Вілям.
В. 245. Трух Марія Л.
В. 252. Мудрій Роналд М. Мудрій Дженета М.
В. 262. Савчук Карен М.
В. 266. Консидин Гарвара А.
В. 272. Стасюк Бетіанна, Гаевий Тома И.
В. 276. Кульчицький Денис Ю.
В. 290. Малалу Дженіса А.
В. 292. Гусак Пипил В., Кондрат Лінда К., Савка Іван мол.
В. 301. Кесель Марія Л.
В. 306. Брожанська Іванна.
В. 309. Варяц Іван мол.
В. 318. Бачинський Борис М., Бачинська Марія І.
В. 319. Ділов Патрися Р.
В. 325. Михалюк Річард Е.
В. 336. Магнані Іванна.
В. 345. Токар Роберт Д. мол.
В. 348. Смит Кароля А.
В. 369. Тиснкер Реджіна, Тиснкер Беті Анна.
В. 370. Хабінец Анна Ф.
В. 371. Юнька Емілія, Юнька Марія І., Грентус Варвара А. Грентус Кароля М.
В. 372. Кохут Генрій А., Лісько Патрися А., Головка Іван И., Головка Стефан М.
В. 379. Харковій Ігор, Харковій Оксанна.
В. 388. Сич Любоміра.
В. 406. Бекач Ілейна Дж.
В. 414. Троян Антонита.
В. 429. Масо Боніта А.
В. 432. Давидяк Анна, Муха Леся, Михальків Марія, Волохотюк Микола, Залуська Марія.
В. 437. Волш Ребека А., Волш Иосиф Т.
В. 455. Сульжинський Володимир.
В. 473. Грицай Олекса, Грицай Романа, Новальковська Марта 2.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 30. Гамука Варвара, Гамука Джеймс М., Гамука Анна П., Гамука Василь В.
В. 48. Куцаба Ленардa, Куцаба Христина А.
В. 112. Бочуляк Стефан.
В. 221. Макар Іван А.
В. 432. Грицун Мирон.
В. 456. Клапущак Евген С.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Роговський Дмитро, Сиваник Михайло, Сиваник Ярослав, Сиваник Анна.
В. 38. Брендак Никола.
В. 172. Осадчук Варвара А.
В. 261. Юха Іван.
В. 367. Бабій Маруня.
В. 375. Галушка Василь, Галушка Іван.
В. 402. Брулярд Доналд, Лепор Ернест Дж. М.
В. 432. Рурик Зенон В. Л.
В. 478. Чеверда Ліліян М., Чеверда Богдан З.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 170. Фурка Клер А.
В. 341. Блок Іван.
В. 406. Яночко Михайло
В. 414. Барабаш Михайло Д.
В. 421. Цяк Франко И.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 1. Лешінський Никола, Барна Анна О., Барна Сандра Дж.
В. 20. Репокіс Іван, Репокіс Давид.
В. 45. Шайник Реймонд мол.
В. 48. Куцаба ГеноефаР, Люліс Олеся, Люліс Дорота, Люліс Евген, Люліс Марія А.
В. 63. Голізна Дженета М., Голізна Кенет Е., Голізна Тома Р., Мартин Мішел Д.
В. 94. Серафіні Джералд Х., Шняк Глорія М., Шняк Селій А.
В. 125. Чьолек Теодор, Чьолек Никола, Чьолек Лорій, Чьолек Маріянна.
В. 130. Ячишин Маріянна, Грицько Андрій, Барняк Ольга Е., Грицько Андрій.
В. 154. Ткач Олена.
В. 164. Міло Михайло С.
В. 175. Трубілович Павло, Трубілович Надія, Трубілович Олеся.
В. 176. Литвин Джеймс М.
В. 214. Сава Дорота.
В. 218. Гельвак Стефан.
В. 230. Совик Алан І., Спірко Джеймс П., Дикій Силвестер.
В. 253. Колесник Лаврентій Колесник Леон, Колесник Лука, Колесник Стефанія, Колесник Теодор, Колесник Иосиф.
В. 276. Довгій Кароля А.
В. 278. Головатій Михайло.
В. 291. Кравчишин Григорій, Чупак Катерина, Хома Данило, Хома Іван, Хома Володимир, Хома Марія, Хома Иосиф.
В. 353. Ільчишин Вілям.
В. 358. Соруфка Володимир А., Бережовська Ольга, Бережовська Мирослава.
В. 361. Карбач Денис М., Пула Олена.
В. 375. Бережницький Лаврентій.
В. 385. Острикевич Розалія.
Т. 395. Голович Василь.
В. 425. Бондер Гейл Л., Бондер Дженниса Дж.
В. 429. Щот Анна.
В. 432. Гункар Франко, Гункар Юрій, Гункар Вілям.
В. 446. Гураль Иосифа А. 4.
В. 457. Деревяна Марія.
В. 464. Добко Богдан В.
В. 473. Чабан Тарас Д.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Давидович Юрій, Давидович Галина, Давидович Христина.
В. 14. Жидовська Олександра, Жидовська Ольга, Палиця Ірина, Палиця Іван, Палиця Марія, Палиця Василь.
В. 36. Бабій Маруня.
В. 112. Юха Іван.
В. 194. Коваль Арета О. М.
В. 217. Галушка Іван, Галушка Василь.
В. 219. Сиваник Анна, Сиваник Ярослав, Сиваник Михайло.
В. 345. Лепор Ернест Д. М.. Бру-
В. 371. Осадчук Варвара А.
лярд Доналд.
В. 414. Замбрій Джудій А.
В. 430. Гарасимович Орест, Гарасимович Марія.
В. 432. Чеверда Богдан З, Чеверда Ліліян.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 1. Ольшевський Станислав.
В. 6. Мигаль Ева.
В. 7. Гладиш Марія.
В. 8. Гарасимів Ольга.
В. 17. Демус Карл, Максимчак Іван Карпінський Вілям Г.
В. 21. Клим Бетій Дж., Окрепкий Юрій.
В. 22. Шедлак Михайло Ф.
В. 30. Гриценко Петро, Новаковський Бернард, Ковалик Михайло.
В. 31. Феценко Катерина, Феценко Леон.
В. 38. Брендак Никола.
В. 39. Майкович Вілям мол., Вожнічак Стефанія.
В. 42. Ткач Ірина.
В. 44. Шелак Катерина.
В. 45. Юрків Михайло.
В. 58. Антонюк Данило, Куріця Геноефа.
В. 61. Незелська Ріта, Незелський Андрій.
В. 63. Бріська Дорота А.
В. 65. Заканич Франко.
В. 78. Дудаш Стефан.
В. 85. Ковальчук Петро.
В. 86. Кузмяк Михайло мол.
В. 90. Черепанин Зофія, Криніцький Петро, Максимів Катерина, Криніцький Юрій, Кардоса Иосиф, Комарницький Антін, Личко Тереса, Комарницька Иосифа, Амброз Иосиф.
В. 91. Белець Олена.
В. 94. Нагрич Василь, Таркевич Глорія А.
В. 95. Мич Христина.
В. 96. Маговський Володимир.
В. 107. Маценька Олена.
В. 165. Бобак Иосиф.
В. 174. Коваль Розалія.
В. 187. Санчук Олена.
В. 228. Юренко Михайло.
Т. 237. Батюк Іван, Гадай Дорота, Лучак Иосиф, Ягла Наталія.
В. 242. Криба Тереса, Сисак Олена Калегор Теодор, Тиньо Мирон.
В. 248. Криворука Паранка.
В. 251. Юха Іван.
В. 274. Мердич Чарлс, Кравець Катерина О., Кіт Юстина, Вінценик Ольга, Лопушанський Никола.
В. 278. Головата Олена.
В. 291. Кравчишин Катерина.
В. 292. Кривій Ірина Е.
В. 296. Федан Юстина М., Чізма Роман Е.
В. 298. Піняга Василь.
Т. 304. Ложинський Михайло В.
В. 309. Госько Едмунд Н., Демко Каролина.
В. 313. Пліско Олена.
В. 316. Флічук Олена.
В. 319. Марковський Генрій.
В. 326. Гнатко Іван.
В. 330. Бобак Малвіна, Андріїшич Стефан.
В. 333. Вишинський Никола, Барон Павло.
В. 338. Манаська Юлія.
В. 347. Парастіно Маріянна.
В. 351. Гаталак Анна.
Т. 352. Мелько Анна.
В. 353. Прешлак Роман.
В. 355. Плекан Ева.
В. 365. Федорович Михайло.
В. 374. Уласкевич Петро М.
В. 376. Савка Дмитро, Савка Олена, Устяновська Стефанія.
В. 383. Кудоба Іван, Торак Іванна.
В. 395. Лопушанський Михайло мл.
В. 400. Бойко Михайло, Кондор Юліян.
В. 405. Дворницький Антін.
В. 409. Русин Карло.
В. 429. Міщишин Стефан, Перковська Меланія.
В. 452. Лукачик Тереса, Шел Дорота О.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 170. Фурка Клер А.
В. 341. Блок Іван.
В. 406. Яночко Михайло.
В. 414. Барбаш Михайло Д.
В. 421. Цяк Франко И.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 11. Мицик Катерина.
В. 59. Бакай Анна, Бакай Іван.
В. 163. Гвоздецький Станислав, Гвоздецький Дорота.
В. 358. Дуброс Норберт.
В. 473. Нітюх Михайло І.

ДІТИ ПОМЕРШІ.

В. 128. Лукашів Михайло.
Т. 150. Гузер Роберт В.
В. 204. Пьонтка Мішел А.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1949 року було в У. Н. Союзі дітей членів	13,569
В місяці січні 1949 р. принято нових	114
В місяці січні 1949 р. принято наново	10
В місяці січні 1949 р. принято з переступ. листами	18
В місяці січні 1949 р. принято з інших кляс обезпеч	6
Разом	13,717
В місяці січні 1949 р. суспендовано	74
В місяці січня 1949 р. відійшли з переступ. листами	28
В місяці січня 1949 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	103
В місяці січня 1949 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	6
В місяці січня 1949 р. відійшли зо зворотом у готівці	7
В місяці січня 1949 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці січня 1949 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці січня 1949 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці січні 1949 року померли	3
Разом	221
З кінцем місяця січня 1949 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	13.496

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ший	на $500	3,297
В клясі 2-гій	на $500	947
В клясі 3-тій	на $100	2,436
В клясі 4Р	на $ 250	163
В клясі 4Р	на $ 500	2,303
В клясі 4Р	на $1000	830
В клясі 5Е	на $ 250	267
В клясі 5Е	на $ 500	2,282
Г клясі 5Е	на $1000	635
В клясі 6С	на $ 500	243
В клясі 6С	на $1000	103
	Разом	13.496

З кінцем місяця січня 1949 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених ... 50,891

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за січень 1949 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж січня 1949 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосились з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

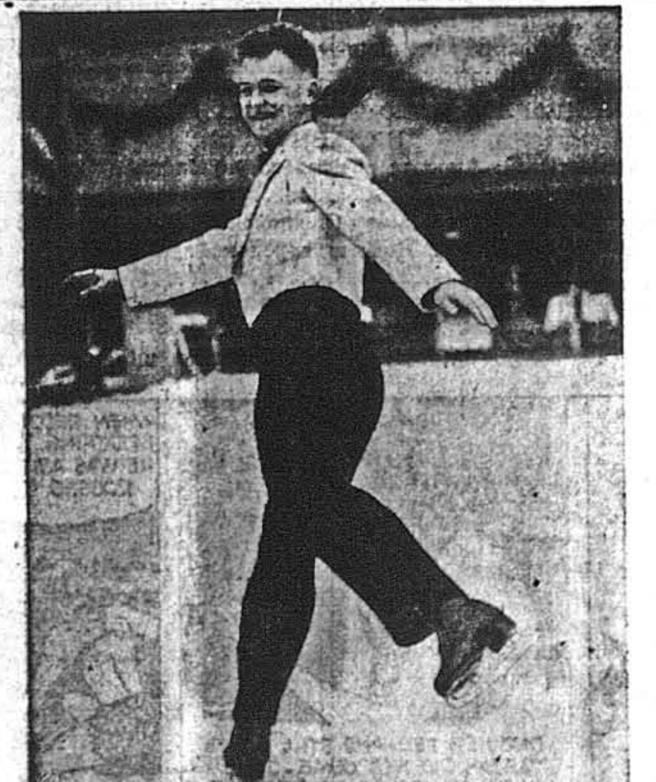
Д. Галичин, гол. секретар.

З МУЗИКИ.

ЛЮБКА КОЛЕССА ВИСТУПАЄ В КАРНЕҐІ ГОЛ.

Любка Колесса, піяністка світової слави, виступить цеї суботи в Ню Йорку, в Карнеґі Гол, як солістка на концерті Филгармонік - Симфоні Сосайєті. Диригуватиме Волтер Гендл.

Наша артистка виступить теж незабаром в Ню Йорку на концерті в память Тараса Шевченка, влаштованим Американським Відділом Наукового Товариства ім. Шевченка в злуці з Обєднаним Комітетом Українських Національних Товариств м. Ню Йорку.

ДАЛІ ЧЕМПІОНОМ!—Дик Баттон, років 19, з Енглвуд, Ню Джерзі, що здобув в 1948 році Олимпійський чемпіонат „фігурального ховзання", задержав цей чемпіонат і в 1949 році, здобувши його наново в змаганнях у Парижі. Баттон є студентом Гарвардського університету.

Ів. Багряний.

Як українці програли процес Кравченка

(Довідка для українського громадянства).

Хоч судовий процес між автором книги „Я вибрав свободу" і комуністичним часописом (тобто московським большевизмом, що за тим часописом стоїть) ще не скінчився, але фактом є, що українці для себе цей процес уже програли — ще до того, як він почався. Це є також те, що в українській пресі і не в пресі почалася провокаційна свистопляска навколо нашої „участи" в цьому процесі, — змушує нас забрати слово ще до того, як паризький суд винесе вирок, хто ж переміг — чи большевизм, чи протибольшевицька еміграція. В кожному разі фактом уже є, що **українська політична еміграція** не перемогла, на щастя большевиків і на шкоду всім протибольшевицьким силам, в тім числі й Кравченкові й редакторам „Української Трибуни". Українська еміграція опинилась за бортом, сам Кравченко опинився в московсько - великодержавницькому фарвареті, а деякі патріотичні редактори в большевицькому фарватері.

Ось на такому тлі ми й хочемо забрати слово.

Все українське громадянство чекає відповіді на ряд хвилюючих питань, зв'язаних з цим процесом. І то чекає від нас — від середовища, що, на відміну від інших, прагнуло взяти в процесі якнайактивнішу участь. Ті питання починаються з — „Чи треба було українцям намагатись використати судову трибуну в Парижі для боротьби з большевизмом і для пропаганди нашої української ідеї?" і кінчається найбільше хвилюючим — „Чи беруть же українці участь в цьому процесі сьогодні, після того, як процес почався?

Хвилюючі ці питання тому, що кожна свідома людина, якщо вона є політичний еміґрант, розуміє, що цей процес між автором гострої протибольшевицької книги і комуністичною Москвою та її п'ятою колоною, — це не є приватна справа Кравченка, бо удар, зроблений комуністичним часописом, а тим більше удар, який мала зробити вся совєтська агентура на процесі, розрахований не на Кравченка, а на всю з-підсовєтську — і насамперед українську! — еміграцію та її протибольшевицьку пропаганду. А ще хвилюючими ці питання є тому, що кожному ясно, що в цій, як і в кожній, навіть найменшій, сутичці з большевизмом **невтральних** серед українців **не може** бути. **Бо невтралітет завжди є пасивна заява на боці сильнішого.** Сильнішим же є большевизм. Отже... тепер відповідаємо на всі питання, на які громадянство хотіло б мати відповідь, насамперед на питання, чи беруть українців участь в процесі.

Ні, не беруть. **На жаль, не беруть.**

Отже — в процесі ніхто з наших людей не бере участи. **На жаль.**

Чи беруть взагалі участь українці, а зокрема наші найбільші революціонери з-під усіх **укр.** політичних прапорів, — від соціялістів до націоналістів включно?

Ні.

Чому?

Відповідаємо за себе. Щодо всіх інших „середовищ", то можемо лише нагадати загальновідомий факт, що вони навіть не намагались.

А тепер про всі „чи", що чекають на відповідь.

Ще майже рік тому, як тільки було оголошено про цей процес в Парижі, перед „середовищем" „УВ" і перед автором цих рядків, перш ніж він підписав заклик взяти участь в змаганні автора книги „Я вибрав свободу" з большевизмом, всі ті „чи" встали цілою шерегою:

— Чи повинні цим процесом цікавитись українці?

— Чи повинні вони ув'язатися в бій, чи зайняти традиційну позицію „моя хата скраю".

— Чи цей процес їх обходить, а може й ні?

— Чи закид авторові: „Я вибрав свободу" в брехні стосується й участи еміґрантської проти-большевицької пропаганди?

— Чи повинні українці, скориставшись із заклику Кравченка, — **прагнути добитись до трибуни суду в Парижі і на ній, перед лицем усього світу, сказати велику і страшну правду про трагедію нашого многомільйонового народу?** — словом, чи мусять стати до бою, а чи зберігти невтралітет, підтримуючи різних боягузів і опортуністів.

І нарешті:

— А що як Кравченко є не українець, а росіянин, та ще може й російський великодержавник? Що тоді?

Такі от питання стояли перед нами. Невтралітет ми рішучо відкинули як форму мовчазної, пасивної співдії з комуністами.

Щодо Кравченка, то ми заздалегідь були певні, що Кравченко, якщо й не є росіянином, то перебуває безнадійно в полоні російсько-великодержавницьких кіл. І все ж таки ми вирішили взяти якнайактивнішу участь в процесі, ставши на становищі:

а) Для нас абсолютно байдужими є погляди автора книги „Я вибрав свободу" на майбутню перебудову СССР, бо не ця проблема буде стояти на процесі, **а проблема ідейного розгрому большевизму.**

б) Без участи української з-підсовєтської еміграції цього розгрому не можна досягти. Це повинен розуміти Кравченко і не буде з нами заїдатись на теми сторонні.

в) Особа самого Кравченка нас найменше цікавить, — нас цікавить трибуна залі суду в Парижі, як поле бою.

г) Не знаючи Кравченка персонально і прощаючи навіть коли б він був у минулому якимсь кримінальним злочинцем, ми підписуємось під книгою „Я вибрав свободу" руками і ногами і боронимо її Ні, не боронимо, а з нею наступаємо.

г) Ми доповнюємо книгу „Я вибрав свободу" матеріялами і фактами з трагедії України, як і з трагедії інших підсовєтських націй, пропагуючи їхню боротьбу проти большевизму за свободу і демократію.

д) В цім змаганні нашої (і Кравченкової теж) правди з большевицькою брехнею ми відкидаємо невтралітет з уже згаданих причин. І нарешті:

е) Ми намагаємось всіма засобами потрапити на цей процес, поставити на ньому якнайбільше свідків — українців і дати **якнайбагатший** матеріял, розраховуючи **на увагу світової опінії, представленої журналістами всієї світової преси, не тільки на процесі, а й поза ним, в колюарах.**

Ось таке становище ми зайняли. А тепер я хочу питати в української громадськості:

Чи правильне було це становище?

Очевидно і безсумнівно правильне. Свідомі цього ми почали підготовчу кампанію, розгорнувши її, як відомо, дуже широко і зірбавши багатющий матеріял. Ми — цебто „середовище" „Українських Вістей".

Тут же мусимо підкреслити ще раз, що всі інші „середовища", від націоналістів- революціонерів починаючи і до соціялістів (теж революціонерів) включно, всі зайняли позицію „моя хата скраю", невтралітет.

Так ніби в боротьбі проти большевизму для українців може бути невтралітет?!

Як би тепер ті „середовища" не пояснювали цю свою поставу, фактом лишається, що справжньою її причиною була звичайна боягузливість. Бо „добре, як процес зірветься, а як доведеться на його таки їхати?.. Та під справжнім прізвищем виступати?! Га?!.."

І от при такій поставі вони сиділи і ждали.

А тим часом треба було не про це думати, а налагоджувати контакт і добирати людей, добирати всіх способів, як до тієї трибуни добротись. Треба було особливо соціялістам (бо вони співпрацюють в „Соц. Вестнике" Абрамовича, а Кравченко виявився великодержавником соціялістично - меншевицького толку!) дерзати вилізти на трибуну суду в Парижі будь-що-будь. Бо то не штука сказати у вічі Багряному, що ми, мовляв, проти російського імперіялізму всіх мастей, **а штука сказати це саме у вічі цілому світові** з трибуни, на яку той світ дивиться.

Але всі з того зрезигнували і чекали, чи почує Бог їхню молитву. Чекали як ми „сядемо в ґальошу".

Проте ми в ґальошу сідати не збиралися, а добирали міцну групу свідків, таку, що могла б протистояти яким завгодно свідкам з СССР, включаючи й Політбюро ВКП(б). Групу, яка могла б справу українську поставити на порядок денний так, що про те заговорив би світ.

І мушу з певністю сказати, що якби добрана нами група свідків виїхала на процес, то ця мета була б досягнута і це заважило б на кінцевих результатах, бо українське питання є найбільш вразливе місце в усій большевицькій конституції.

І з цього скористався б увесь цивілізований світ, український народ, автор книги „Я вибрав свободу".

Але... І ось тут приходить „але", бо десь же сидять „середовища" і молять Бога, щоб якось все пішло шкереберть.

Коли вже більшість наших свідків дістали повідомлення з Парижу від АРІА, що вони затверджені на процес, раптом перед самим процесом виявилося, що ніхто не дістає виклику.

В міжчасі появились Кравченкові емісари і почали „збирати матеріяли" про свідків, об'їжджаючи їх та інші сторонні „джерела інформації".

Ми їх, звичайно, розкусили, але це нам не допомогло, як не допомагала і вся наша дипломатія, бож вони консультувалися ще у різних добрих людей.

В результаті наші „партійні" (еге ж, бож у нас все розцінюється на партійність!) наміри були здемасковані і перед самим процесом ніхто з нашої бриґади не дістав документів на виїзд до Парижу. Прискочило лише чотири особи, але й ті були вилучені на місці Кравченком із складу свідків. Ті люди перейшли під опіку й охорону **Українського Комітету** в Парижі і в свій час подадуть цікаві вияснення (після закінчення процесу, очевидно, щоб не творити зайвих комплікацій).

Ось, не дивуємось Кравченкові, бо знаємо, що режисура у всій справі є не його. Ми в цьому переконалися, коли спитали одного емісара, п. А-а. — **„Чи будуть на процесі представники всіх найбільше поневолених націй СССР?"** А нам гаряче відповіли: — „А зачем!?" Після цього все ясно. Отже, ми не дивуємося Кравченкові, ми лише побажали йому успіху і думаємо, що він скоро збагне свою помилку і зробить ревізію своєї постави до української зокрема і до національної проблеми в СССР взагалі.

Порядком підготовки до процесу ми зібрали величезний матеріял. Цей матеріял опрацьований, зведений в книгу й опублікований і цим великою мірою буде доконане те завдання, яке не вдалось зреалізувати на процесі в Парижі.

(Передрук з пропусками з часопису „Українські Вісті").

Спортові Вісті

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ — МАКАБІС, БРУКЛИН

Заповіджені на день 6 лютня ц. р. футболеві змагання, за першенство Східнього Футбольного Дистрикту між УСК й Макабіс, Бруклин, не відбулися з причини ожеледи на грищі Ван Кортленд Парк.

Український Спортовий Клюб виграв першу елімінаційну гру за чашу Американського Футбольного Союзу, (Група Ню Йорк Стейт).

Український Спортовий Клюб — Макабі, Ню Йорк 4:1 (3:0).

Перша гра за чашу Американського Футбольного Союзу стоїть з переможним вислідом 4:1 за нами.

Противником наших спортсменів була ізраїльська Макабі, команда на клясу вищого рівня. Виграш — це великий успіх нашої дружини.

Макабі програла першу частину змагань 0:3 — через брак уважного криття наших напасників та мильне урудування мячем в терені — в ширину.

Перша полугра показала — виразно сильну перевагу українців, яка маркувалась в зіграні трійки нападу **Суський — Надбережний — Кузів** й надсподівано доброї позиційної гри середини півзалоги **Цоцка.** Залога **Галик — Таращук** повна, час від часу ліквідувала блуди бічняків помочі **Мазур — Бойчук,** які не допильнували рухливих крил противника. Воротар **Цефалю** мав мало праці. **Серафин** — на позиції правого крайника — грав добре, але розвязував акції нашого нападу дуже повільно.

На загал українська команда — по великій перемозі 2:0 над польською командою **Варсов Ф. Ц.** — „сіла на лаврах". Набрала **за багато** певності, що силою переважає інші команди в своїй лігoвій клясі. Правда ж — бачимо рішучість загрань, відповідну динаміку в пробою, охоту боротьби — але самопевність змагунів супроти противника не є корисною й неоправданою!

Угольним каменем — на якому виросла остання перемога, був індивідуальний пробоєвий трикутник змагунів Суський, Надбережний, Кузів, Цоцко і підстава його дефензивного вершка — залога Галик — Таращук.

Команда вела блудну площинну гру й мильно вела пробоєві акції, держачись при тому забагато лівої сторони.

Ворота стрілили: Кузів (2), Суський і Надбережний.

Прудиус Богдан.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Вунсакет, Р. Ай. — В проголошенім списі цьогорічної Коляди має бути, що загальна збірка виносить $224. До списку жертводавців додати по $2: В. Липський і М. Ґніт, а Ф. Ящемський $1.

Г. Герман, Вилкс Бері, Па. — Перешліть нам це число Сетордей Івнінґ Повст, про яке згадуєте в листі. Дякуємо!

Нові імігранти

Українці, що приїжджають кораблем „Марін Шарк" до порту Ню Йорк, на 1. березня 1949, за старанням Злученого Українського Американського Допомогового Комітету у Филаделфії:

Бабій Василь, Єлисавета, Богдан; Балабан Антін, Ірина, Богдан; Баран Михайло, Анна, Григорій, Мирослав, Євгенія; Баревич Катерина; Барнич Ярослав, Ярослава; Бук Андрій, Катерина, Христина, Юрій, Оксана; Бурий Микола; Данилевський Іван, Ольга, Алекс, Валентин; Ділай Василь, Юлія; Федаш Иосафат, Параскевія; Франчук Степан, Анна, Петро; Генза Михайло, Ольга, Степан, Олег; Гладкий Степан, Серафима, Олександер, Валя; Гноєвий Михайло, Евфрозина, Анатоль; Грималяк Бартоломей; Іваш Лев, Стефанія, Маркіян; Кабанів Всеволод, Аполінар; Касіян Стефан, Анна; Коменданчук Антін, Агафія; Лобур Василь, Катерина; Майчук Іван; Матвіїшкін Андрій, Пелагія, Ігор; Мотиль Олександер; Нагіряк Микола, Марія, Роман; Нечитайло Іван, Олександра, Микола, Ніна; Нич Володимир, Марія; Пригар Микола, Ольга, Борис, Богдан; Писнюк Ірина; Радошицька Ірина; Садівник Іван; Старобранський Іван, Матрона, Люба; Стасів Іван; Стрик Марія; Шкред Микола, Марія, Богдан; Загородний Михайло, Марія, Надія; Куриляк Михайло, Іван; Гноєва Ольга.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 19. лютого 1949 року помер у 74. році життя

МИХАЙЛО КУРИЛЯК,

один з найстарших членів Бр. св. Володимира, від. 130 У. Н. Союзу в Ню Йорку.

Покійний полишив в глибокім смутку цілу свою родину

Похорон відбувся 22. лютого з дому жалоби при участи родини, приятелів і членів УНС в Saugerties на місцевий цвинтар. — В. Н. П.!

Г. Лучанко, секр.

Дня 10. лютого 1949 помер

ЛУКА КОМОНІЦЬКИЙ,

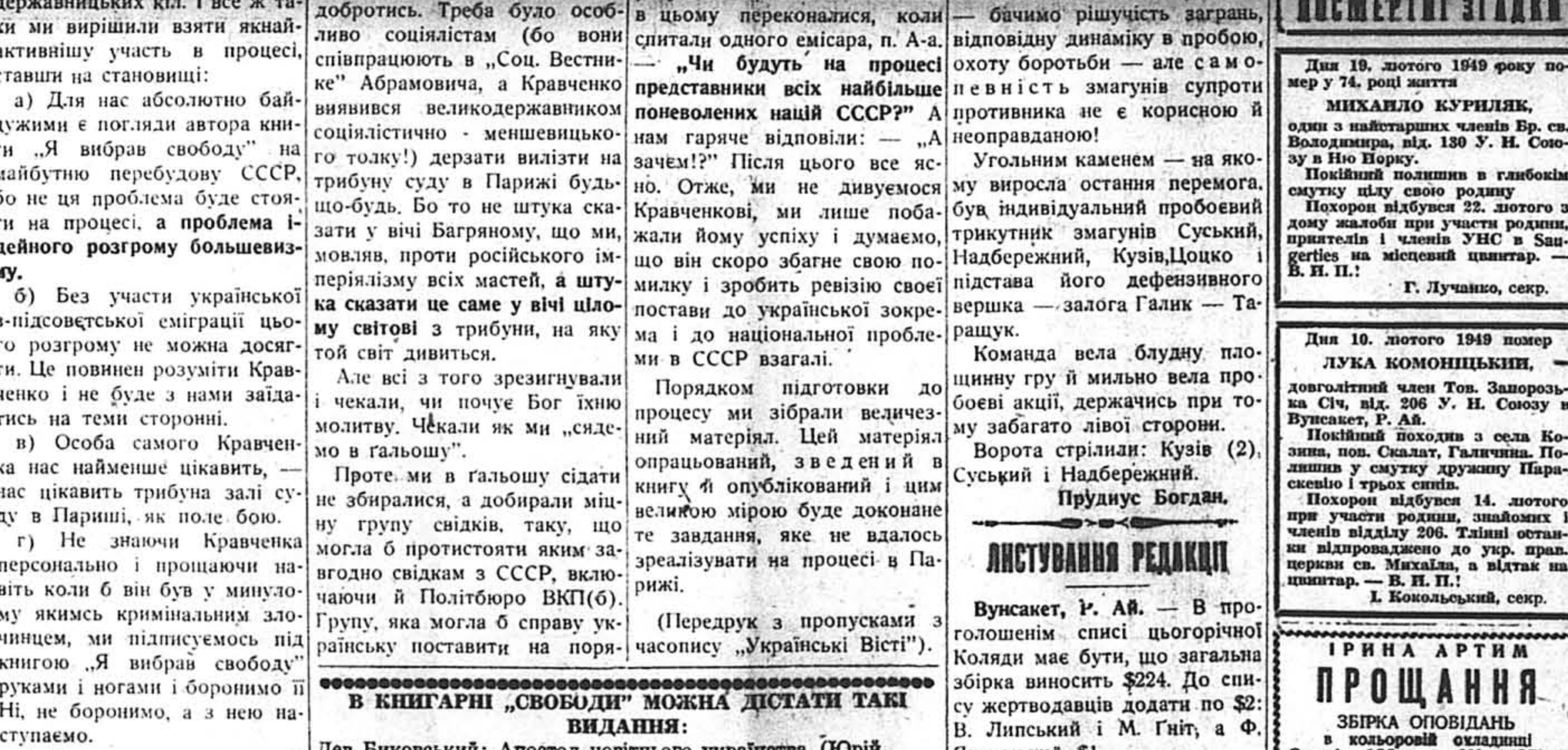
довголітний член Тов. Запорозька Січ, від. 206 У. Н. Союзу в Вунсакет, Р. Ай.

Покійний походив з села Козина, пов. Скалат, Галичина. Полишив у смутку дружину Параскевію і трьох синів.

Похорон відбувся 14. лютого при участи родини, знайомих і членів відділу 206. Тлінні останки відпроваджено до укр. прав. церкви св. Михаїла, а відтак на цвинтар. — В. Н. П.!

І. Кокольський, секр.

ТАРЗАН, ч. 2040. Зловіща щілина.

Редзік стояв на варті обох своїх вязнів, які сиділи в печері. Настав вечір, а Тарзан ще не являвся. Джена тоді зрозуміла, що сталося якесь лихо.

Коли важкий віддих Редзіка вказав Джені, що він твердо спить, вона розбудила Тікара.

На її шепотом виданий наказ звинний Тікар вискочив понад барикаду і щез у пітьмі.

Коли одначе Джена перескакувала запору, її нога поховзнулася в щілину між двома пнями дерева.